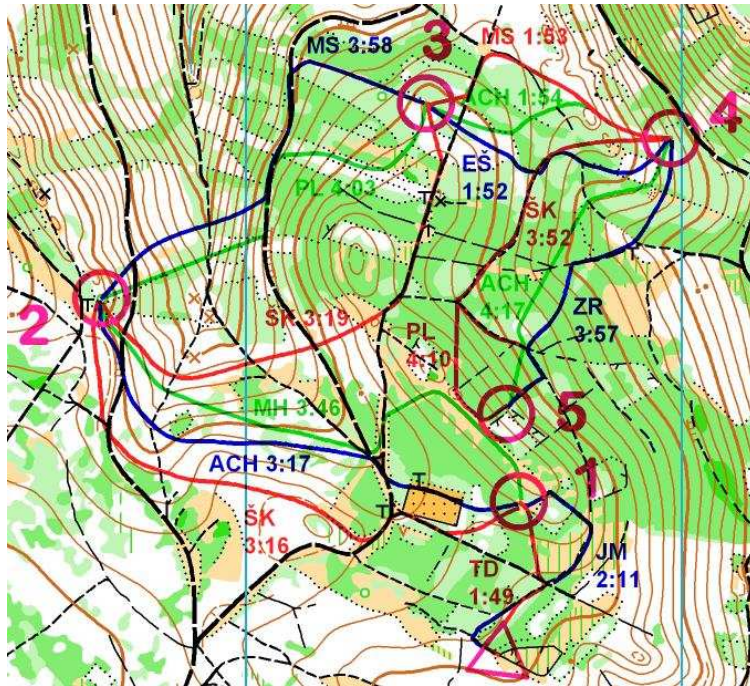

Nominační middle hustníkatý - rozbor postupů

muži

K1 - skok do rybníčku brčálníku; většina tak nějak rovně (taktika: očima se fixovat o roh lesa u kontroly); Mráz si zřejmě všechnu hustníkovou energii vystřílel na italské pláži a volil nepichlavou obíhačku

K2 - množství variant s odběhem doleva se lišilo jen v detailech a vteřinách; Mats však zvolil jasně horší variantu - a porovnejte rozdíl

K3 - zásadní volba se zásadním výsledkem - tři nejrychlejší časy byly zaběhnuté na horní variantě, která byla o cca 20-30" rychlejší; důvodem je hlavně mnohem větší skluznost celého postupu - lepší podíl úseků, kde se to dá naplno běžecky rozbalit

K4 - i tady jsou překvapivě tři varianty, avšak se stejným výsledkem; časově nejbolestivější tu bylo spíš váhání v mírně difuzní dohledávce - z toho pohledu bylo asi bezpečnější nabíhat z jasného obdélníku bílého lesa jako Eda

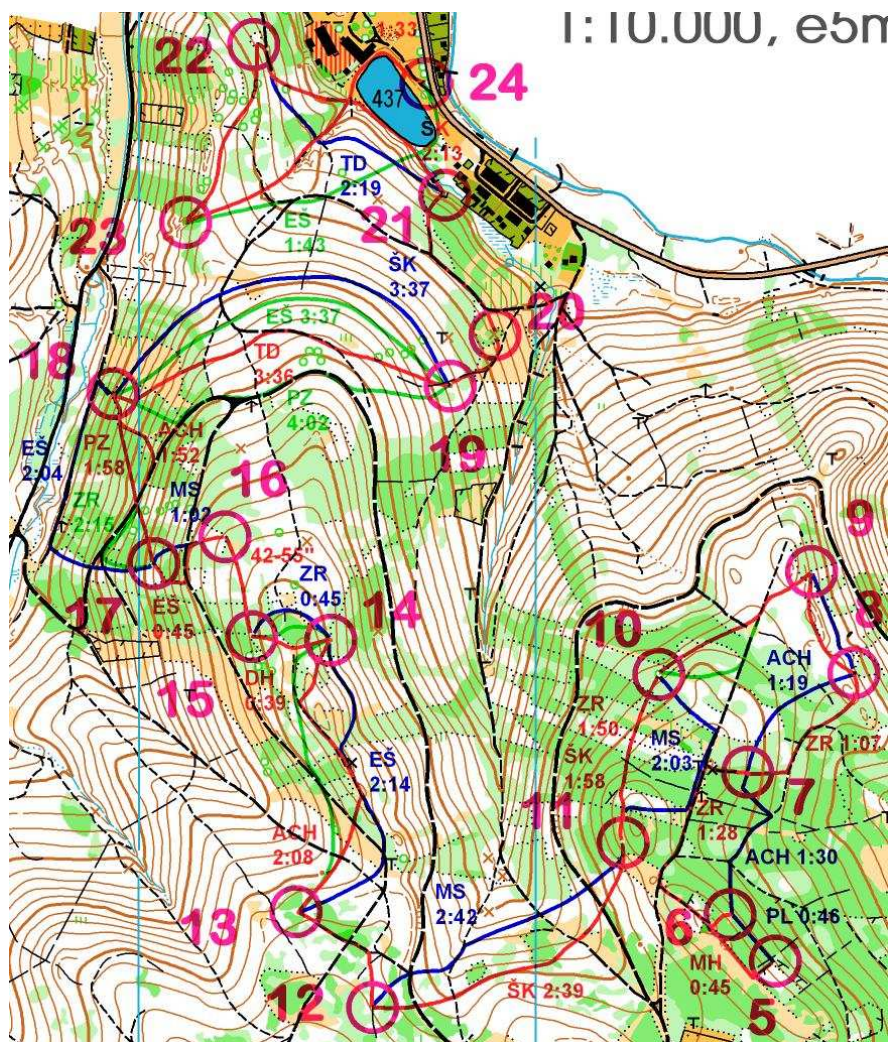
K5 - klasický hustníkový problém - rovně nebo se to vyplatí vzít kolem po cestách? Rovně to rvali jen Raimo a Adam (fakt vychutnávka) a zaběhli srovnatelné časy s obíhačkou; když srovnáme varianty Kodyho a Raima, tak je vidět, jak moc se člověk na cestě zrychlí

K6 - rovně nebo okolo - prašť jako uhoď; rozhodovala rychlost realizace (zajímavé je, že časové rozdíly jsou tu zhruba stejné, jako u krátkých jednoznačných postupů při městském sprintu)

K7 - zase rovně nebo okolo; zase je to jedno - každý si může zvolit variantu, která vyhovuje jeho rozpoložení; poměr volených variant: 7 okolo, 4 rovně

K8 - spodní varianta nebyla zřejmě o tolik rychlejší - Raimo se tady "urval" (možná si ten postup dobře připravil při předchozí obíhačce?)

K9 - minimální rozdíly

K10 - nejrychlejší byl Adam na své další hustníkové direktissimě; ostatní nabíhali spíše shora

K11 - jediný Bingo to oběhl - a v porovnání s průměrem časů na přímé variantě to vyšlo nastejno

K12 - další z postupů na "volbu stopy terénem" - nejedná se o klasickou volbu postupu, ale přesto hraje roli, kudy se běží; Kody na tutom místě potřetí trochu šetřil výšku a potřetí byl nejrychlejší

K13 - na třináctku nabíhali všichni stejně, jen s rozdílným úspěchem v dohledávce

K14 - opět spíše volba stopy - odlišnosti v úvodu a na konci postupu; časově to vycházelo podobně - nejrychlejší tu byl Adam, který byl ale rozpálený po dvou zkažených dohledávkách na K12 a K13; zelená varianta vypadá slibně (je m.j. nejkratší), ale nikdo ji nevyzkoušel

K15 - "odběhová" kontrola (= důležitý je hlavně směr odběhu od předchozí kontroly) - přesto tři různé mikrovarianty

K16 - rovně a udržet směr a tempo až k lampiónu

K17 - většina investovala do oběhnutí po jasných liniích; Bingo, Kody a Sosák to vzali rovně - to bylo pomalejší a značně rizikové

K18 - nabídku na spodní obíhačku využil jen Eda a zaběhl konkurenceschopný čas; jinak tady bylo naopak vhodné vzít to rovně - jako nejrychlejší Chrobák; rychlou střemhlavou verzí se blýsknul i Zvíře

K19 - jak moc traverzovat? nebo to vybušit až nahoru? trefit poměr mezi stoupáním, běhatelností a délkou postupu. Skoro se zdá, že v tomto případě se stoupání přímo úměrně kompenzovalo délkou - ve svahu se zaběhly totožné časy. Jen radikální varianta horem byla zřejmě zpočátku až příliš pomalá.

K20 - pro děcka

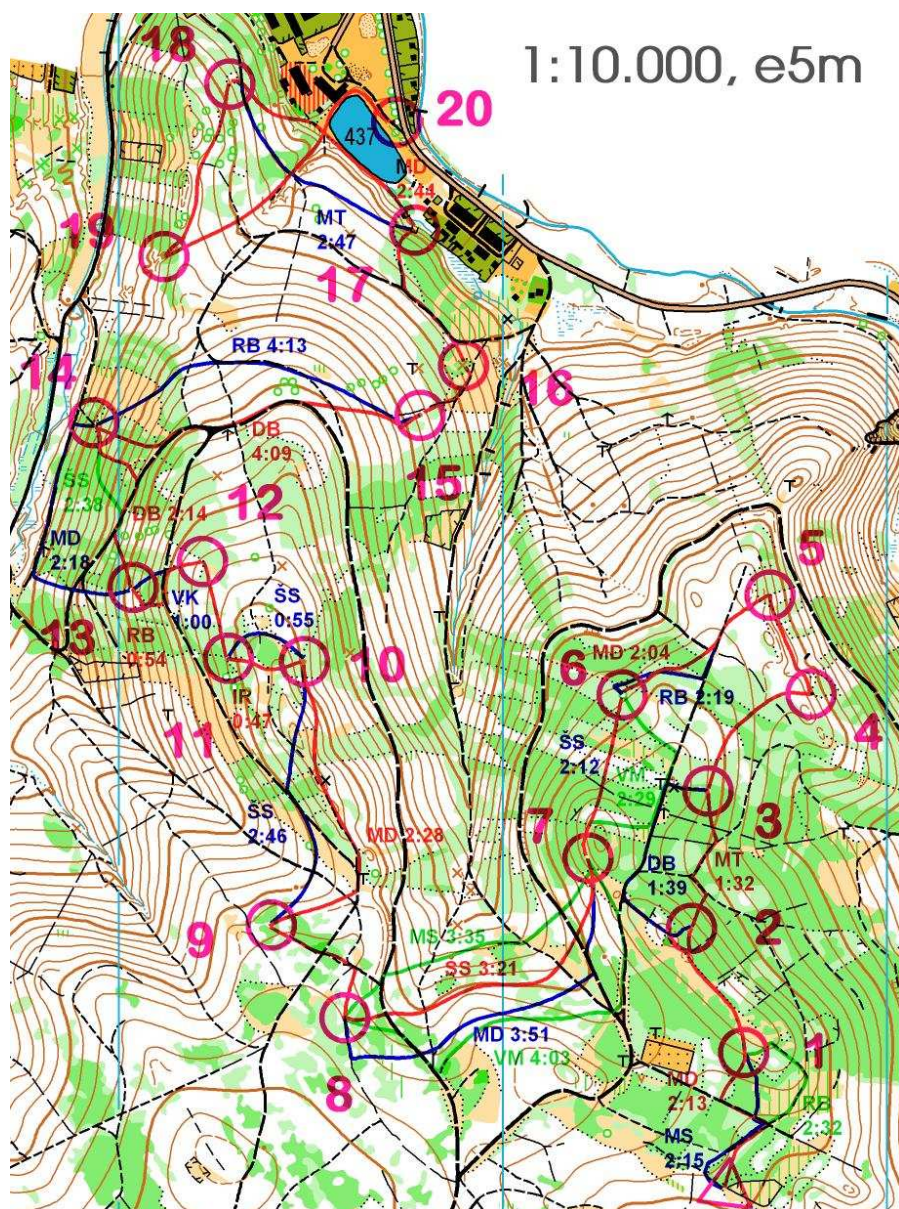
K21 - myšleno jako volba horem/spodem, bohužel dole nový plot, který ovlivnil časy

K22 - úvod podél rybníčku byl asi o malinko lepší, ale to se dalo těžko předpokládat

K23 - hlavním úkolem bylo odbočit správně do hustníku pro kontrolu

K24 - sprintová volba, zleva:zprava = 8:3; rozhoduje nasazení

ženy

K1 - spousta různých variant - poměrně častá byla ta nejrychlejší, ale z hlediska dohledávky docela riziková; obíhačka zprava vychází stejně jako u kluků cca o 20" pomalejší

K2 - jednoduchý postup, přesto je potřeba ho provést rozhodně, viditelnost kontroly je malá

K3 - Topča zaběhla skrz hustníky nejrychlejší čas, dalším čtyřem holkám už se tam ale tolik nedařilo, je to rizikové; poměr voleb okolo:rovně je celkem vyrovnaný 7:5

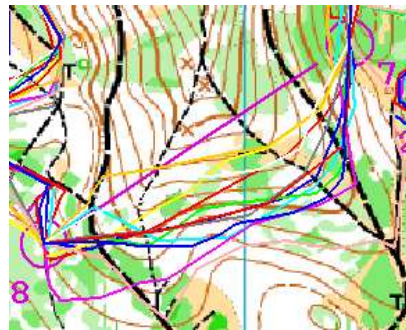
K4 - Topča zabíhá na Chrobákově variantě o 4" rychlejší čas než Chrobák - tomu se říká že bouchly saze ;)

K5 - další úkaz - Topča 0:54, druhá Martina S 1:11... a nejlepší kluk 0:58... bylo to ještě pod plnou kontrolou, T?

K6 - zatímco u kluků se na strom chybovalo jen málo, u holek byla naopak výjimka se v závěru neztratit; příčinou mohla být přílišná fixace na různá rozhraní porostu a ztráta ponětí o výšce - rozhodně bylo bezpečnější nabíhat shora od cesty než přímo hustníkem s velmi nejistiou koncovkou

K7 - dlouhou obíhačku šly jen dvě, a opět to vyšlo jen o něco málo pomalejší; naopak na postupu přímo byla skoro 50% chybovost - zřejmě zase slabší zapojení vrstevnic a v důsledku toho podběhnutí kontroly, na kterou se mělo nabíhat téměř z temene kopce

K8 - Šárka běžela podobnou rychlou variantu jako Kody u kluků; zatímco většina variant spadá zase do kategorie "volba stopy", Věrka zde předvedla skutečnou volbu postupu - její varianta je o 170m (38%!) delší, než Šárčina, takže ztráta 40" je docela milosrdná

... sice to nebyla na první pohled žádná volba postupu, ale co závodník, to vlastní stopa - nenechte terén, aby si s váma dělal co chce - i tady je třeba mít plán

K10 - většina postupů se lišila jen v závěru, způsobem náběhu na kontrolu; odlišnou variantu zvolila Šárka, která možná mohla být i rychlejší, kdyby ke konci byla méně radikální

K11 - odběhová kontrola - krátký postup, radikální změna směru; mírně lepší rovně horem

K12 - přesný směr a vysoké tempo

K13 - většina na jistotu kolem hustníku; z přímých postupů nejrychleji Vendula - srovnatelný čas, přesto výrazně rizikovější

K14 - u holek vychází srovnání přímé varianty a spodní obíhačky na stejno (spodem šla jen jedna); Šárka se toho nelekla a valila pod čarou, kde však měla mnohem nižší kontrolu situace, než s využitím rozhraní

K15 - Dana a Radka dosáhly na svých variantách podobných časů; zajímavé zjištění ale získáme, když porovnáme volby holek a kluků: zatímco u kluků šli horem jen ti dva nejpomalejší, u holek šlo horem 9(!), prostředkem 3 a nižším traverzem nikdo - přitom traverzem se dalo ušetřit až 30 kolmých výškových metrů

K16 - pro děcka

K17 - volba horem/spodem, ale neregulérní kvůli novému plotu tam dole

K18 - o pár vteřin lepší spodem podle rybníčku

K19 - správně odbočit do hustníku; schované údolíčko zaregistrovalo pár kliček

K20 - všechny holky vsadily na jistotu levé alternativy... ;)

závěrem

Jednoznačnou snahou při stavbě tohoto závodu bylo připravit co nejméně zelených dohledávek a zelených problémů (čistě mapových; i když liška by se taky šikla). Tím měl být tenhle závod jiný. Šlo to tak udělat, protože k dispozici byla opravdu dobrá mapa. A vůbec netvrdím, že to byla kdovíjak modelová situace na Bulharsko. Na druhou stranu, kontroly v zeleném jsou (vedle četných jam) zřejmě to nejtěžší, co může tamní terén pro middle nabídnout.

V zelených dohledávkách se často projeví robustnost taktiky mezi kontrolama - mocná taktika vám dodá rychlost směrem ke kontrole (pokud to jen tak nestřílíte nadoraz metodou pokus-omyl). Pokud si kontrolu dokážete nějak prodloužit, zjednodušit, pojistit busolou, nebo pořádně načíst, budete rychlí a zároveň jistí. Často se evidentně sakra vyplatí přidat si pár rychlých metrů navíc... V hustníku taky nejsou vidět vrstevnice (jen cítit), což mnohým dělá problémy.

Dalším procvičovaným typem problému bylo oběhnout/neoběhnout, ať už se jednalo o vrstevnice nebo, a to hlavně, o hustníky. Závodník se rozhoduje citem a ten cit můžeme získat právě rozbořením takových závodů. Některé postupy jsou bez jednoznačného závěru, ovlivněné nasazením nebo aktuální situací na trati. Ale v řadě případů byl výsledek poměrně jednoznačný. A tyhle modelové situace je docela dobré mít načtené, nakoukané, vryté do paměti.

U kluků se místy projevil i celkově rozdílný taktický přístup k závodu. Vypíchnout se dá Kodyho šetření vrstevnic a volba skluzných stop (to asi ještě neroztálo z LOBŮ), naopak Adam se orientuje jistě jako netopýr, nevadí mu, když nevidí a tak to často prasil až arogantně rovně... No co, každý by měl běhat tak, jak je pro něj nejefektivnější.

Dík za zákresy.

/kauč 27.4.2010

PS: Přiznávám, že délku tratě jsem, i přes správné měřítko, vůbec netrefil. A přiznávám, že mě to docela překvapilo. Taky cenná zkušenost...